

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 7T/19/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8421010083
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Bašistová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8421010083.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom JUDr. Luciou Bašistovou v trestnej veci obžalovaného Q. X. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10. novembra 2021, takto

rozhodol:

Obžalovaný
Q. X., nar. X. X. XXXX v A., trvale bytom V. E.,
t. č. ÚVTOS A.D. - Š.,

uznáva sa za vinného, že

dňa 9. 11. 2020 v čase okolo 16.00 hod. v rómskej osade Z. L., v bytovom dome č. XX/XXX na druhom poschodí pred uzamknutými vchodovými dverami bytu, v ktorom býva jeho otec F. X., v obci V. E., okres A., pod vplyvom alkoholu búchal na vchodové dvere poškodeného F. X. a kričal, že mu tieto dvere podpáli, že ho zabije a že od neho dostane bitku, z chodby vzal malú drevenú stoličku, ktorú hodil do vchodových dverí bytu jeho otca poškodeného F. X., na ktorých po náraze stoličky zostala malá diera, následne zišiel na medzипoschodie bytovky a tam neznámym spôsobom rozbil sklenenú výplň na drevenom okne, čím týmto svojím konaním vzbudil u poškodeného F. X. dôvodnú obavu o jeho život a zdravie, a to aj vzhľadom na predchádzajúce postihnutia a odsúdenia obžalovaného,

t e d a

inému sa vyhrážal smrťou a inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a spáchal taký čin na chránenej osobe - blízkej osobe,

č í m s p á c h a l

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona.

z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 37 písmeno m/ Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 16 (šesťnásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej strane :

Obec V. E., H. Ú., K. XXX/XX, V. E. škodu vo výške 20,- Eur.

o d ŏ v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Kežmarok podala dňa 09.03.2021 na Okresný súd Kežmarok obžalobu na obvineného Q. X. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní v súlade s § 257 odsek 1 Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu a uviedol, že v ten deň prišiel domov z fušky, podvečer šiel k babke do bytovky na kávu, mal vypité, ku babke šiel preto, lebo vtedy býval v rodinnom dome spolu s družkou a deťmi, ale otec ho odpojil od elektriky, tak si šiel kávu urobiť k babke do bytovky. Keď vypil kávu, šiel dole po schodoch od babky, v opitosti spadol, potkol sa a spadol rovno do skleneného okna, potom šiel domov a už prišli pre neho policajti, že má ísť s nimi. Počul, keď spadol do toho okna, ako na neho otec kričí, že na neho zavolá policajtov a myslel si, že to urobil úmyselne. Myslí si, že otec to urobil preto, aby šiel na protialkoholické liečenie, kde mal nastúpiť 2.11.2020 a že keď zavolá policajtov, že tam pôjde. V ten deň pil od rána, vypil niekoľko pív a liter vodky. Vchodové dvere jeho otca boli už dávnejšie poškodené.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný sa odchyľil v podstatných bodoch od svojej skoršej výpovede, súd tento rozpor odstránil, a to postupom podľa ustanovenia § 258 odsek 4 Trestného poriadku. Po predložení zápisnice o jeho skoršej výpovedi na vysvetlenie rozporov ohľadne poškodených dverí jeho otca obžalovaný uviedol, že si spomenul, že diera v dverách tam bola už skôr.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul svedka poškodeného F. X., otca obžalovaného, ktorý zotrval na výpovedi z prípravného konania a uviedol, že v ten deň prišiel jeho syn opitý na chodbu, kde býva, počul, že ako kričí, že ho zabije, že podpáli dvere a počul ako hodil stoličku do dverí. Potom išiel dole schodmi, počul ako sa rozbilo sklo, keby nemal vypité tak by sa to nestalo. Chce, aby sa šiel liečiť a aby prestal piť. Synovi všetko odpustil a chce, aby sa šiel liečiť.

V prípravnom konaní svedok poškodený opísal okolnosti, za ktorých malo dôjsť k spáchaniu skutku, uviedol, že v čase incidentu bol doma, zrazu počul krik a synove vyhrážky, že podpáli dvere, že ho zabije, zbije, nasledoval úder do dverí, hodil stoličku do dverí, ostala v nich diera, potom šiel syn dole schodmi, kde rukou rozbil okno, hneď privolať políciu. Báľ sa, že syn svoje vyhrážky naplní, že podpáli jeho dom, a že mu ublíži, syn pije nekontrolovateľne už 8 rokov, je schopný všetkého, je v podmienke. Už viackrát sa stalo, že sa jemu, aj jeho manželke, teda obom svojim rodičom vyhrážal, manželku ťahal za vlasy, toto ani nehlásili na políciu, po ňom raz hodil pivovú fľašu. Má strach zo syna, strach má aj jeho manželka, tá keď ho stretne, hneď po nej kričí, hreší na ňu. Na záver svojej výpovede uviedol, že jeho mama obžalovaného k sebe nepúšťa, preto u nej v čase incidentu určite nebol.

Svedkyňa J. X., stará mama obžalovaného, na hlavnom pojednávaní uviedla, že nebola svedkom ničoho, v ten deň nič nepočula. V tom čase sa nachádzala vo svojom byte, bol u nej obžalovaný, keď odišiel, išla spať. Krik nepočula, ale má problém so sluchom.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul svedka F. X. L., starosta H. V. E., ten uviedol, že ku skutku ako takému sa nevie vyjadriť, má vedomosť, že ku skutku došlo v bytovom dome v obci V. E., kde zároveň došlo aj k rozbitiu okna a v súvislosti s tým si uplatňuje náhradu škody vo výške 20,- eur.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul F. E. E., znalec z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria, ktorý zotrval na záveroch znaleckého posudku č. 8/2020 a uviedol, že znaleckým vyšetrením obžalovaného bola diagnostikovaná závislosť na alkohole v III. štádiu podľa Jelínka a odporučil menovanému ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Už v minulosti mal konflikty s otcom,

konal aj v čase skutku pod vplyvom negatívnych nálad, ktoré prechovával voči otcovi, pričom čo sa týka ovládacích a rozpoznávacích schopností uviedol, že išlo o ľahké nepodstatné zníženie schopností rozpoznať nebezpečenstvo jeho konania pre spoločnosť a ľahké zníženie ovládacích schopností vplyvom opilosti. Menovaný netrpel inou duševnou poruchou než opilstťou. Netrpel patologickou opitostťou. Obžalovaný chápe zmysel trestného konania a je schopný sa plnohodnotne zúčastniť trestného konania. Z hľadiska psychiatrického jeho pobyt na slobode nie je nebezpečný.

Postupom podľa § 269 Trestného poriadku súd prečítal správu z ÚVTOS Košice-Šaca zo dňa 04.08.2021, z ktorej vyplýva, že obžalovaný mal na základe trestného rozkazu Okresného súdu Kežmarok sp. z. 9T/38/2020 zo dňa 22.05.2020 nariadený výkon ústavného ochranného protialkoholického liečenia, absolvoval predmetné liečenie na Úseku ochranných liečení Zdravotníckeho zariadenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice-Šaca od 02.02.2021 do 06.07.2021. Formálne bol spolupracujúci, spočiatku pasívny, uzavretejší, sociálne plachý, neskôr odvážnejší a ku koncu liečby aj otvorenejší v osobne závažných témach. V motivácii k abstinencii vo fáze prekontemplácie až kontemplácie. Liečenie zvládol bez režimových a disciplinárnych priestupkov. Okresný súd Košice II. dňa 23.06.2021, sp. zn. 7Nt 13/2021, schválil návrh Ústavu na výkon odňatia slobody Košice-Šaca ohľadom premeny formy ochrannej protialkoholickej liečby z ústavnej na ambulantnú a zaviazal odsúdeného absolvovať ju po skončení výkonu trestu odňatia slobody v civilnom zariadení.

Trestnú činnosť mal súd preukázanú aj ďalšími listinnými dôkazmi, a to v rozsahu a spôsobom, tak ako je to uvedené v zápisnici z hlavného pojednávania.

Z odborného vyjadrenia vyplýva, že hodnota opravy sklenenej výplne dreveného okna po udalosti zo dňa 09.11.2020 je vo výške 20,- eur. Zo zápisu o vykonaní dychovej skúšky je zjavné, že obžalovaný bol dňa 09.11.2020 o 18.17 hod. pod vplyvom alkoholu.

Súd potom dôkazy vyhodnotil jednotlivo, ako aj v ich vzájomnom súhrne a dospel k nasledovným záverom.

Obžalovaný spáchanie skutku poprel, priznal svoju prítomnosť na mieste činu v konkrétny dátum, aj v konkrétny čas, avšak na svoju obranu uviedol, že na mieste bol prítomný z toho dôvodu, pretože bol navštíviť svoju babku, pričom od nej odišiel bez akéhokoľvek útoku vo vzťahu k svojmu otcovi a pokiaľ sa týka rozbitia okna, k tomu došlo skutočne neúmyselne, náhodou, keď došlo k jeho pošmyknutiu, resp. narazeniu do okna nebanlivostného charakteru.

Súd obrane obžalovaného neuveril, jeho tvrdenia boli vyvrátené hlavne výpoveďou svedka poškodeného. Svedok poškodený F. X. vo svojich výpovediach popísal správanie obžalovaného v čase spáchania skutku, pričom sa nejednalo o ojedinelé negatívne správanie sa obžalovaného k poškodenému, čo preukazuje aj výpis z evidencie priestupkov, kde je evidovaných 27 priestupkov, z toho 12 priestupkov bolo spáchaných voči poškodenému. Výpoveď poškodeného vyznieva logicky, chronologicky a bez rozporov. V súlade jeho výpoveďou vyznel aj obsah ďalších vykonaných dôkazov. Súd poukazuje na zápisnicu o obhliadke miesta činu a fotodokumentáciu, v ktorých jednoznačne korešponduje spôsob spáchania trestného činu tak ako to uvádzal poškodený. Vykonanou obhliadkou činu bolo zistené poškodenie dverí do bytu svedka poškodeného F. X., čo podporuje jeho výpoveď. Výpoveď obžalovaného teda nekorešponduje so závermi, ktoré vyplývajú z výpovede svedka poškodeného. Samotný obžalovaný pripustil, že v čase spáchania činu sa nachádzal pred obydľím svojich rodičov, ale nikomu sa nevyhrážal, okno rozbil náhodou. Obžalovaný pod v čase skutku pod vplyvom alkoholu, o čom svedčí aj zabezpečený zápis o dychovej skúške. Aj svedkyňa J. X. potvrdila prítomnosť obžalovaného na mieste spáchania trestného činu, krik nepočula, ale v tom čase spala a priznala problémy so sluchom.

Pri hodnotení dôkazov významných pre rozhodnutie o vine obžalovaného súd postupoval podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku, teda hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich vzájomnom súhrne. Obžaloba kládla obžalovanému za vinu, dňa 9. 11. 2020 v čase okolo 16.00 hod. v rómskej osade Z. L., v bytovom dome č. XX/XXX na druhom poschodí pred uzamknutými vchodovými dverami bytu, v ktorom býva jeho otec F. X., v obci V. E., okres A., pod vplyvom alkoholu búchal na vchodové dvere poškodeného F. X. a kričal,

že mu tieto dvere podpáli, že ho zabije a že od neho dostane bitku, z chodby vzal malú drevenú stoličku, ktorú hodil do vchodových dverí bytu jeho otca poškodeného F. X., na ktorých po náraze stoličky zostala malá diera, následne zišiel na medziposchodie bytovky a tam neznámym spôsobom rozbil sklenenú výplň na drevenom okne, čím týmto svojím konaním vzbudil u poškodeného F. X. dôvodnú obavu o jeho život a zdravie, a to aj vzhľadom na predchádzajúce postihnutia a odsúdenia obžalovaného.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že vzťah medzi obžalovaným a svedkom poškodeným nie je harmonický, čo je dôsledkom toho, že obžalovaný dlhodobo, nadmerne užíva alkoholické nápoje a práve pod ich vplyvom sa dopúšťa protispoločenskej činnosti, a to nielen všeobecného charakteru, ale aj obdobného charakteru, ako sa mu to kladie v tejto trestnej veci za vinu. Táto skutočnosť vyplývala tak z výpovede obžalovaného, ako aj výpovede poškodeného. Súd mal preukázané, že obžalovaný sa počas vzájomných hádok s poškodeným tomuto vyhrážal rôznymi vyhrážkami, o čom svedčí výpis z ústrednej evidencie priestupkov a odpis z registra trestov. Požívanie alkoholu má bezpochyby vplyv na jeho ďalšie správanie a stupňovanie agresie. K takémuto záveru súd dospel aj na základe záverov znaleckého posudku F. E., ktorý vyšetrením obžalovaného zistil závislosť na alkohole, v čase skutku bol v stave opilosti, mohlo ísť o stredne ťažkú opilosť, keďže mal narušenú motorickú koordináciu. Opakovane bol aj hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení. U obžalovaného nebola zistená duševná porucha, ktorá by mala vplyv na ovládacie, resp. rozpoznávacie schopnosti. Uvedomuje si trestnosť a zmysel trestného konania. Vzhľadom na vykonané dokazovanie, súd považuje výpoveď Q. X. za jednoznačne účelovú, v úmysle zbaviť sa trestnej zodpovednosti, kde všetky okolnosti, poškodenie dverí, poškodenie okna v bytovom dome a jeho samotný postoj k poškodenému dáva ucelený záver, že k trestnej činnosti došlo a že tento spáchal práve Q. X.. Konkrétne konanie obžalovaného, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku súd hodnotil tiež v kontexte s celkovým chovaním a vzťahom obžalovaného k poškodenému. Súd toto správanie obžalovaného vyhodnotil ako konanie, ktoré je možné podradiť pod skutkovú podstatu prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, teda ako konanie, ktoré u poškodeného vyvoláva obavy o život a zdravie. Dôvodnosť obavy u poškodeného je daná teda aj zlou skúsenosťou s obžalovaným. Obavy poškodeného z naplnenia vyhrážok umocňuje aj kriminálna minulosť obžalovaného voči svedkovi poškodenému, ktorý bol rozsudkom Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 9T 38/2020 zo dňa 22.05.2020 odsúdený na 1 rok a 4 mesiace s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody so skúšobnou dobou s probačným dohľadom v trvaní 3 roky a 4 mesiace a bolo mu uložené protialkoholické liečenie ústavnou formou. Vyhrážky obžalovaného uvedené vo výroku tohto rozsudku boli spôsobilé vzbudiť u poškodeného dôvodnú obavu, že tieto naplní.

Prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona sa dopustí ten, kto sa inému vyhráza smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a tento čin spácha na chránenej osobe. Objektom tohto trestného činu je záujem na ochrane jednotlivca pred závažnými vyhrážkami. Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v samotnom vyhrázaní, ktoré musí byť spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu, ktorou sa rozumie vyšší stupeň tiesnivého pocitu zo zla, ktorým je vyhrázané. Dôvodná obava však nemusí vzniknúť, avšak jej vznik musí byť reálny, preto je potrebné starostlivo hodnotiť povahu a závažnosť vyhrážania, pretože je potrebné odlíšiť nebezpečné vyhrávanie od prejavov, pri ktorých boli použité silné slová, ale v skutočnosti o nič závažnejšieho nešlo. To, či vyhrávanie je spôsobilé v inom vzbudiť dôvodnú obavu, je potrebné posudzovať so zreteľom ku všetkým okolnostiam prípadu, najmä k povahe vyhrážky, k fyzickým a charakterovým vlastnostiam páchatela v porovnaní s takýmito vlastnosťami poškodeného, k ich vzájomnému vzťahu a podobne.

Prečin nebezpečného vyhrážania je úmyselný trestný čin. Podľa § 15 Trestného zákona je trestný čin spáchaný úmyselne, ak páchatel chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo vedel že svojím konaním môže takéto porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Na základe takto vykonaného dokazovania, keďže jednotlivé dôkazy tvoria logickú sústavu, navzájom sa dopĺňujúcich a na seba nadväzujúcich dôkazov, možno vyvodiť záver, že obžalovaný Q. X. sa dopustil skutku tak, ako je to uvedené v rozsudku. Obžalovaný svojím konaním tým, že sa inému vyhráza smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe, naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona.

Z miesta bydliska je obžalovaný hodnotený všeobecne. Doposiaľ bol viackrát priestupkovo postihnutý, z toho v drvivej väčšine za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb., a z toho 12 krát voči svojmu otcovi F. X.. Oboznámením sa s odpisom z registra trestov mal súd zistené, že obžalovaný bol trikrát súdne trestaný, vo všetkých troch prípadoch sa jednalo o násilnú trestnú činnosť, naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T 38/20 zo dňa 22.5.2020, právoplatným toho istého dňa, a to za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, ktorého sa dopustil taktiež voči svojim rodičom, otcovi F. X. a matke T. X., za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok a 4 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky a 4 mesiace s probačným dohľadom, zároveň mu bol okrem iného uložený zákaz požívania alkoholu a ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu u obžalovaného súd prihliadol na zásady uvedené v § 34 Trestného zákona, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery, možnosť nápravy páchatel'a a tiež na účel trestu. Súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. U obžalovaného súd vyhodnotil ako priťažujúcu okolnosť to, že bol už za trestný čin odsúdený (§ 37 písmeno m/ Trestného zákona). Zákonom ustanovená trestná sadzba pri prečine nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona je šesť mesiacov až tri roky. Vzhľadom k tomu súd pri výmere trestu postupoval v zmysle § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, kedy po zvýšení jej dolnej hranice o jednu tretinu bolo možné uložiť trest odňatia slobody od 16 mesiacov do 3 rokov. Súd zohľadnil aj odsúdenie v konaní vedenom na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 9T 38/2020, pri ktorom vzhľadom na ešte plynúcu skúšobnú dobu podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody nie je možné aplikovať fikciu neodsúdenia. Súd toto odsúdenie zohľadnil aj preto, že konanie obžalovaného v prejednávanej trestnej veci je možné bez akýchkoľvek pochybností považovať za recidívu, čo zvyšuje spoločenskú nebezpečnosť jeho konania, ale aj závažnosť jeho konania vo vzťahu k poškodenému, od ktorého ho neodradilo ani predchádzajúce odsúdenie. Súd u obžalovaného zohľadnil najmä jeho osobu, obžalovaný má tendenciu nerešpektovať spoločenské normy a sklon k páchaniu protiprávnej činnosti násilnej povahy, v ktorej mu nezabránilo ani predchádzajúce odsúdenie a priestupkové postihnutia, ani hrozba novej premeny trestu, keďže sa skutku dopustil v čase podmieneného odsúdenia a tiež na rozvinutú alkoholickú závislosť s narušenou kontrolou pitia, s výskytom abstinenčných stavov s negatívnymi sociálnymi dopadmi, na ktorú v znaleckom posudku poukázal súdny znalec F. E. E.. Súd mal za to, že v danom prípade postačí na nápravu páchatel'a a ochranu spoločnosti uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, a preto uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov nepodmienečne, ktorý podľa názoru súdu predstavuje primeranú formu a dĺžku trestu zodpovedajúcu osobe obžalovaného, okolnostiam, za ktorých bol čin spáchaný ako aj tomu, že obžalovaný sa opätovne dopustil konania, za ktoré už bol v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 9T 38/2020 odsúdený, a teda sa u neho jedná o špeciálneho recidivistu, čo len zvyšuje závažnosť konania, ktorého sa dopustil nielen pre poškodeného F. X., ale aj pre samotnú spoločnosť.

Pri zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu súd postupoval v zmysle ustanovenia podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, keďže obžalovaný nebol v posledných rokoch vo výkone trestu odňatia slobody.

Súd poukazuje na závery písomného znaleckého posudku vypracovaného o duševnom stave obžalovaného, kde znalec F. E. E. u obžalovaného konštatoval rozvinutú alkoholovú závislosť. Tento záver znalca korešponduje aj so zisteniami v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 9T 38/2020, kde bolo tiež z rovnakého dôvodu uložené obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou, ktoré v tejto forme obžalovaný absolvoval a ktoré súd zmenil na ochranné liečenie ambulantnou formou, ktoré by sa malo vykonávať. Pretože duplicita ochranných liečení ako formy ochranných opatrení je vzhľadom na povahu ochranných opatrení vylúčená, s poukazom na uloženú formu ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou v konaní pod sp. zn. 9T 38/2020, súd rovnaké ochranné liečenie obžalovanému neuložil, hoci sa stotožnil s názorom znalca na potrebu tohto druhu a formy ochranného liečenia u obžalovaného, ktorý zodpovedá stavu vykonávaného ochranného liečenia v konaní sp. zn. 9T 38/2020.

Vzhľadom k tomu, že poškodená strana H. V. E. si riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody, o výške a dôvodnosti, ktorej súd nemal pochybnosť postupom podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku

uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej strane škodu, tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

inému sa vyhrážal smrťou a inou ťažkou ujmovou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a spáchal taký čin na chránenej osobe - blízkej osobe,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.